

Abstrakt

Předkládaná práce se zabývá analýzou klimatické a ekologické krize realismem v teorii mezinárodních vztahů. Nejprve je realismus definován v kontrastu s neoliberalismem. Následující kapitola se věnuje Latourově a Mooreově analýze příčin těchto krizí, kteří je nachází v dichotomii mezi člověkem a nelidskou přírodou, v představě přírody jako pasivního objektu, v akumulaci kapitálu a v extraktivistickém vztahu s nelidskou přírodou. Práce dokazuje, že pokusy o syntézu realismu a ekologického myšlení nedokážou tyto příčiny zohlednit, tudíž vnímá jimi navrhovaná řešení jako neadekvátní. Proto představuje hnutí nerůstu jako alternativní reakci na tyto krize, která jejich příčiny překonává, která však nemá ucelenou vizi celosvětové transformace. Poslední kapitola tedy nabízí neo-gramsciánskou analýzu mezinárodního přechodu na nerůst.

Klíčová slova

teorie mezinárodních vztahů, ekorealismus, Nový klimatický režim, kapitalocén, nerůst